

Ігнатюк О.А, Райлян М.В.

м. Харків, Україна

Національний технічний університет

«Харківський політехнічний інститут»

Харківський національний медичний університет

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ЯКОСТЕЙ СЕРЕД СТУДЕНТІВ МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ

Актуальність: В сучасних умовах спостерігаються різкі зміни соціально-політичної, економічної структури суспільства, медичної сфери. Активно здійснюються процеси реорганізації та реформування в системі охорони здоров'я, що відображається на роботі медичних працівників і впливає на вимоги, які ставить перед собою вища медична школа при підготовці висококваліфікованих фахівців, спроможних до самостійної професійної діяльності в сучасних умовах.

Мета дослідження: полягає у з'ясуванні основних умов формування професійних якостей у вищому медичному навчальному закладі при підготовці майбутніх лікарів.

Результати дослідження: Основною метою вищої школи є формування майбутнього спеціаліста та підготовка до професійного самовизначення. Вища школа формує майбутній розвиток суспільства, тому що від якості та професіоналізму фахівця залежить як буде виконуватись завдання, які висуває суспільство. Медичний працівник – це перш за все людина, яка повинна мати такі якості, як співпереживання; увага, вболівання, відповідальність, людяність та ін. [1, 5].

Для успішного навчання у закладі медичної освіти необхідно мати досить високий рівень загального інтелектуального розвитку. Тому, в ході вступної кампанії в 2018 році в Україні був встановлений мінімальний бал зовнішнього незалежного оцінювання на рівні 150 балів, учні шкіл, які мріяли вступити до вищого медичного закладу, готувались до іспиту більш старанно і проявили на цьому етапі вже лідерські якості. Високий прохідний бар'єр на вступі для майбутніх лікарів дозволить вивести на якісно новий рівень вищу медичну освіту.

Відомо, що професія лікаря надзвичайно відповідальна і складна. Однак, щоб стати справжнім лікарем, професіоналом своєї справи, недостатньо отримати медичну освіту, а ще треба самотійно працювати над собою та розвивати свою особистість. Медичний працівник повинен бути глибоко досвідченою людиною та володіти особливими якостями. Сьогодні багато людей не бажають звертатися за допомогою лікаря тому, що вони невпевнені в професіоналізмі медичного працівника. На етапі навчання студент медик повинен формувати такі якості, як гуманність, самотійність, емоціональну стабільність, адаптивність [2]. В тому числі обранці цієї професії повинні мати глибокі знання зі своєї спеціальності, різносторонньо розвиватися, знати психологію. Довіра хворого до медичного працівника — необхідне почало в комплексі лікувальних заходів і показник нормальних взаємин. Студенти в процесі навчання розвивають свої професійні якості, вони ще не піддавалися професійній деформації, але в процесі трудової діяльності їх якості будуть змінюватися. При навчанні студентів необхідно використовувати індивідуальний підхід [3, 4].

Таким чином, в справі виховання і навчання майбутнього медичного працівника необхідно починати із спеціального виявлення обдарованих до

лікувальної діяльності осіб, потім дбайливо виховувати кращі духовні якості, роблячи це і в процесі професійної підготовки медичного працівника.

В сучасних умовах зросло навантаження на сімейного лікаря та лікаря загальної практики завдяки збільшенню об'єму роботи, відсутності необхідного матеріально-технічного забезпечення, великій кількості письмових звітних форм. Тому індивідуальний психологічний підхід до кожного пацієнта трудно впровадити на практиці.

Висновки: Таким чином, підготовка висококваліфікованих медичних працівників - це важлива державна справа. На різних етапах йде індивідуальний відбір майбутніх лікарів, вперше на рівні учня школи, потім при отриманні вищої медичної освіти та на рівні медичного працівника. При цьому можливо забезпечити виховання висококваліфікованих спеціалістів в медичній сфері.

Список літератури:

1. Басова Н.В. Педагогика и практическая психология / Н. В. Басова.– Р н/Д. : Феникс, 2000. – 416 с.
2. Педагогічна майстерність : підручник / [І. А. Зязюн, Л. В. Крамущенко, І. Ф. Кривонос та ін.; за ред. І. А. Зязюна]. – К. : Вища школа, 1997. – 349 с.
3. Психология и педагогика : учеб. пособ. / [под ред. А. А. Бодалева, В. И. Жукова, Л. Г. Лаптева, В. А. Слостенина]. – М. : Изд-во Ин-та Психотерапии, 2002. – 585 с.
4. Романовский А. Г. Основы психологии и педагогики. Конспект лекций для студентов всех специальностей заочной формы обучения. : [в 2 т.] / А. Г. Романовский. – Х. : ХДПУ, 2000. – Ч. 1. – 102 с.

5. Романовський О. Г. Досягнення успіху. Психологічний аспект : [підручник] / О. Г. Романовський, В. Є. Михайличенко. – Х. : НТУ «ХП», 2007. – 592 с.

Мороз В.М., Біловодська Т.В.

м. Харків, Україна

Національний технічний університет

«Харківський політехнічний інститут»

ЛІДЕРСЬКІ КОМПЕТЕНЦІЇ КЕРІВНИКА ТА ЇХ ВПЛИВ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

Обов'язковою умовою забезпечення успішної життєдіяльності будь-якої організації в умовах надзвичайно мінливого зовнішнього середовища є проведення успішної кадрової політики, оскільки саме за допомогою такого механізму організація досягає поставлених цілей і підвищує свою конкурентоспроможність. Згідно «Державної кадрової політики України» [1], управління кадровими процесами – це цілеспрямований, спланований, координуючий і свідомо організуючий вплив суб'єктів управління кадрами на кількісні та якісні зміни кадрового складу в часі й просторі шляхом визначення потреби в кадрах і здійснення коригувальних дій для того, щоб кадри відповідали потребам держави. Отже, цілком очевидно, що ключову роль в організації займає керівник, постать якого може бути розглянута через призму феномену лідерства.